

106 400

Národní památkový ústav

Došlo: 2019-08-28 09:38:05

Č. j.: NPU-310/68074/2019

Listů: 4 Příloh: 2

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

Telefon: 257 085 111

Fax: 224 318 155

E-mail: epodatelna@mkcr.cz

Dle rozdělovníku

Rozhodnutí nabylo právní moci : 17.8.2019

za správnost : *Junková*

V Praze dne 17. 7. 2019
Č. j. MK 52269/2019 OPP
Sp. zn. MK-S 15128/2018 OPP
Vyřizuje: Mgr. Eliška Junková

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče **prohlašuje** podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, oba ve znění pozdějších předpisů, **soubor „Millerův dům č. p. 36 v Uničově“ vše v k. ú. Uničov, okr. Olomouc, Olomoucký kraj**, za kulturní památku.

Předmětný soubor se skládá z:

- 1) **objektu Millerova domu, č. p. 36 v Uničově na poz. parc. č. st. 121/2, k. ú. Uničov, okr. Olomouc, Olomoucký kraj,**
- 2) **pozemků parc. č. st. 121/2, parc. č. st. 121/3 vše v k. ú. Uničov, okr. Olomouc, Olomoucký kraj, jejichž nedílnou součástí je oplocení s bránou**

Nedílnou součástí kulturní památky „Millerův dům, č. p. 36 v Uničově“ je dobové vestavěné zařízení interiéru, včetně pokojových kachlových kamen, situovaných v patře objektu

V tomto řízení dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, je účastníkem řízení:

Město Uničov, se sídlem Masarykovo nám. 1, 783 91 Uničov, IČO: 00299634

Nedílnou součástí výroku tohoto rozhodnutí je příloha s orientační fotodokumentací a zákresem umístění kulturní památky do kopie katastrální mapy.

Odůvodnění

Ministerstvo kultury obdrželo dne 13. 7. 2017 podnět Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Olomouci, na prohlášení Millerova domu č. p. 36 v Uničově na poz. parc. č. st. 121/2 a poz. parc. č. st. 121/3 v k. ú. Uničov, okr. Olomouc, Olomoucký kraj, za kulturní památku. Ministerstvo tento podnět vyhodnotilo a v uvedené věci zahájilo správní řízení. Popis dle tohoto návrhu:

„Nárožní jednopatrový dům s půdním patrem v jižní frontě náměstí. Výstavné průčelí na všechny tři strany v historizujícím stylu s novogotickými prvky. Hlavní vstup situován do boční uličky (Příční). Objekt krytý soustavou třech na sebe kolmých sedlových střech, osazených na vnějších stranách třemi mohutnými vikýři.

Průčelí do náměstí zvýrazněno nárožním arkýřem a trojúhelníkovým štítem mohutného vikýře. Lineárně člení plochu vysoký sokl, profilovaná kordonová římsa a korunní římsa s ozdobným obloučkovým vlysem. Nároží kromě arkýře zvýrazňuje prvek pilíře, členěného rustikou a ukončeného pultovou střechou s krytinou z pálených, zeleně glazovaných tašek malého formátu. Přízemí prolamují dvě široká trojdílná okna s křížovým dělením. V levé ose 1. patra je situováno sdružené trojdílné lomené okno rámované gotizující šambránou se suprafenestrou tvaru opět lomeného oblouku vyplněného motivem čtyřlístů. Oblouk archivoly je v patě podepřen konzolami navazující na bosování rámuující okno po stranách. Parapet dosedající na kordonovou římsu vyplňují rozety s plaménkující kružbou. Výplně oken nesou v poli lomeného oblouku vitráž z kruhových motivů. Mezi tímto oknem a arkýřem vloženo ještě jedno menší okno s křížovým dělením. Pod obloučkovým vlysem, zdobícího korunní římsu, ve štuku provedená polorozvinutá blána se špatně čitelným plasticky provedeným nápisem „Martha Haus“. Nad blánou 3 svázané květy lilíí, pod ní městský znak s orlicí. Vikýř, situovaný v levé krajní ose, je lemovaný nakoso postavenými pilíři vysazených na konzolách. Levá konzole zdobená štítem se znakem orlice. Pilíře jsou členěné rustikou a zakončené kamenným prvkem křížové střechy. Ve vrcholu štítu kamenná kytka. Plocha štítu prolomena sdruženým trojdílným oknem s hladkou šambránou a kamennými parapety. Prostřední otvor převyšuje boční a v ose nad ním ve štuku provedený kolčí štít s polovinou orlice, kterou doplňuje písmeno F.

Nárožní arkýř je posazený na mohutné nárožní konzole a dvou krakorcích. Z každé strany jej prolamuje jedno trojdílné okno s křížovým dělením a zastřešen je plechovou stanovou střechou.

Boční fasáda do uličky Příční je tříosá. Do levé osy ještě zasahuje nárožní arkýř, od kterého vychází tři slepé segmentové oblouky kotvené do vysoko posazených konzol. Prostřední osa je z levé strany lemována rustikou a dále vnitřně dělena do tří os. V prostřední je situován hlavní vstup do domu tvaru lomeného oblouku umístěný do pravouhlého štukového portálu s ušima. Profilovaná archivolta je rámovaná bosáží, pravouhlý nástavec ukončený masivní konvexně projmutou římsou. V nástavci plastický nápis A.D. 1911., ve cviklech po stranách lomeného oblouku dva prázdné kolčí štítky. Původní dvoukřídlé dveře se zdobným kováním. Po bocích portálu dvě niky ve tvaru latinského kříže. V krajních osách pravouhlá okna s hladkou šambránou a kamenným parapetem. V 1. patře nad profilovanou římsou 3 okna. Nad nimi trojúhelníkový štít vikýře, který mělce rizalitově předstupuje a vytváří tak iluzi falešného arkýře vysazeného na 4 slepých arkádových obloucích kotvených do drobných konzolek. Štít prolomen obdobným oknem jako do náměstí, sdruženým trojdílným. V pravé krajní ose uliční fasády se nachází další arkýř. Mělký, na půdorysu trojúhelníku, posazený na jediný krakorec, po celé ploše pojednán rustikou a z každé strany prolomen jedním okénkem tvaru latinského kříže. Zakončen plechovou stanovou stříškou. V ose pod ním snížený falešný štukový portál prolomený pouze ve spodní části sklepním obdélným oknem. Nad úrovní soklu člení portál bosáž a masivní vrcholový klenák.

Dvorní průčelí je nepravidelné zvýrazněné okoseným bosovaným nárožím s pilířem, arkýřem, v jehož ose se nachází i mohutný vikýř se stupňovitým štítem. Přízemí prolamují zleva 3 široká okna s hladkou šambránou a kamenným parapetem a vnitřním trojdílným členěním. Následuje zadní vstup do domu, opatřený obdobným portálem jako hlavní vstup a po jeho pravé straně jedno úzké obdélné okno. Patro nad profilovanou kordonovou římsou, kterou přerušuje hmota arkýře neseného dvěma krakorci, osvětlují okna nejednotných tvarů. Na levé straně se nachází široké obdélné trojdílné okno s hladkým páskem šambrány doplněným o kamenný parapet. Následuje arkýř prolomený okenními otvory ze všech stran. Po jeho pravé straně následuje jednoduché obdélné okno bez šambrány, dále široké lomené okno lemované páskem rustiky dobíhající až ke kordonové římsě a zvýrazněné vrcholovým klenákem a těsně při pravém kraji úzké obdélné okno s kamenným parapetem bez ostění. Plochu mezi okny a oblou korunní římsou přetíná ještě jedna (kamenná?) římsa, pokračující přes nároží na boční uliční fasádu. Pole stupňovitého štítu vyplňuje malba slunečních hodin.

Dispozice centrální se schodišťovou halou. Všechna patra jsou plochostropá. Schodiště s kamennými stupni a bohatě kovaným zábradlím je osvětleno bočně světlíkem situovaným k hranici

pozemku se sousedním domem čp. 38. V interiéru se dochovala řada drobných řemeslných detailů. Zachována zůstala většina oken kastlového typu včetně kování, opatřených u oken větších rozměrů posuvnou větrací tabulkou, většina dveřních výplní s dřevěným ostěním a původními závěsy, ale bez původních zámků a klik. V místech, kde vznikaly nové vstupní prostory, byly vybudovány dveře podle vzoru původních vstupů (kromě několika málo výjimek). Pouze u dřevěné stěny v patře se kromě vitrážových skleněných výplní dochoval v jednom případě i původní zámek s klikou. Ve vstupní předsíni a přízemním schodišťovém vestibulu zůstala původní keramická dlažba s dekorem. Prostor vestibulu je pojatý poměrně velkoryse. Mezi řemeslnými prvky zde vyniká posezení s dřevěným obložením, ze kterého vystupuje jemná řezba sedící dívky. Postava je usazena na vyřezávané lavičce umístěné na travnatém pahorku pod rozkvetlým růžovým keřem. Levá ruka dívky přidržuje věneček uvitý z květin, položený na kolenou. Pravou ruku má položenou na rámu s grafickým listem pražského motivu. Postava je oděna v antikizující róbu přepásanou pod prsy. Vlasy ozdobené čelenkou jsou stažené k temeni a odtud uvolněné dva pramínky splývají ve zdobném stočení na dívčina ramena. Pohled upíná postava k obrazu s vedutou Karlova mostu. Samotné posezení je tvořené dřevěnou lavicí ve tvaru písmene L, integrovanou do dřevěného obložení, kterou doplňuje stůl a dvě židle. (Stůl s polygonální deskou posazenou na profilovaném středovém sloupu, z nějž se rozbíhají čtyři konkávně prohnuté nohy. Židle rustikálního rázu lidové jizby s vyřezávanou zádovou opěrkou a nohami, které se rozestupují do stran.) Posezení v těsném sousedství doplňuje zdobná kovaná mříž, utvořená z pravidelného rastru stáčených úponků, vedoucí ke vstupu na dvorek světlíku a ke schodišti do suterénu.

Mříž: Uměleckořemeslně zpracovaná mříž odděluje halu přízemí od schodiště do suterénu. Působí dojmem druhotně použité starší mřížové branky, která byla rozebrána a znovu složena, aby její rozměry vyhovovaly vyššímu, ale užšímu otvoru. Pravděpodobně pochází ze 17. století.

Z dalšího hodnotného vybavení domu je třeba jmenovat kachlová kamna v patře, v místnosti obrácené do náměstí.

Kamna: krbová kachlová kamna bílé barvy s nerezovou mřížkou (kachlové krby s prosklenými dvířky a klasickým ohništěm) - Historizující práce v pseudorenesančním stylu, patrně z poslední čtvrtiny 19. století. Kamna byla zjevně rozřezána a neodborně druhotně sestavena. - Kamna se skládají ze tří částí. Střední krbová část s topným prostorem je usazena na nízkém kvádrovém soklu. Ve vrcholu zúžený nástavec. Sokl zdoben z čelní strany třemi perforovanými otvory stylizovaných rostlinných motivů. Topný prostor středové části je uzavřen kovovou mřížkou se čtyřmi dvířky, z čehož jsou dvoje prosklené. Otvor ukončený půlkruhovým záklenkem rámuje po obvodu pásek s motivem vejcovce. Po jeho stranách předstupují dva výrazně plasticky tvarované a bohatě zdobené pilastry. Jonizující hlavice nesou kládí s akantovým vlysem, na které dosedá profilovaná převislá římsa zdobená motivy šupinování a žebrování. Cvikly sevřené záklenkem a pilastry vyplňují v celé ploše plasticky pojednané sovy s roztaženými křídly. Na bocích reliéfní tapetový vzor kosodélné mřížky. Nástavec členěný soklem a korunní profilovanou římsou zdobenou vejcovcem a drážkováním prokládané květinovými terčíky. Ve středu nástavce rámované pole s půlkruhovým záklenkem vyplněné výjevem herolda na koni. Herold je k divákovi obrácen levým bokem, v pravici drží vlající prapor. Boční osy tvoří předstoupené pilastry s nikami, ve kterých jsou umístěné vázy.

Dům je částečně podsklepen. Všechny jednotlivé sklepní prostory jsou zastropeny stájovou klenbou. Krov původní s vestavěnými místnostmi zděné a dřevěné konstrukce pro účely archivu. Podlaha z půdovek. Dveře na půdu plechové.

Oplocení s bránou: Na nárožní pilíř dvorní fasády navazuje pilíř bohatě kované vjezdové brány v linii oplocení stejného stylu. Oplocení přerušovala přízemní besídka čtvercového půdorysu pojednaná rovněž prvky novogotického slohu. Pilíře oplocení člení pásová rustika a průběžná římsa ve výši koruny soklu. Nad profilovanou korunní římsou ukončuje pilíře sedlová stříška krytá pálenou glazovanou taškou drobného formátu. Korunu soklu kryje sedlová betonová deska. Ve zdobných prvcích polí oplocení se objevuje gotický motiv kružby „jeptiška“ ...

Na pozemku původně stávala hospodářská budova fojtství, od roku 1749 zde byla kasárna (značena ještě na indikační skice z roku 1834), od roku 1910 zahrada. Současný objekt vystavěn nově od základů dle plánů stavitele Zdenka Vodičky v roce 1911 pro primáře uničovské nemocnice Emila Millera. Počátkem téhož roku zemřela Millerova jediná dcera Martha ve věku dvaadvaceti let. Na její

památku nechal Emil Miller dům pojmenovat Martha Haus a tento nápis umístit ve štukem modelované nápisové pásce na průčelí do náměstí. Dr. Miller se aktivně podílel na založení městského muzea, jehož byl dobrovolným správcem a štědrým mecenášem a které měl záměr umístit do nově postaveného domu na náměstí. Pravděpodobně k tomu ale nikdy nedošlo.

Stav zachování památky je dobrý. Z vnějších úprav se domu negativně dotklo majetkové rozdělení pozemku, které oddělilo stylovou zahradní besídku a větší část oplocení. Tyto objekty prošly nevhodnými stavebními úpravami a redukcí zdobných prvků. Z tohoto důvodu nejsou součástí návrhu na prohlášení za kulturní památku. Ve vnitřních prostorech domu proběhly drobné úpravy, které v některých větších místnostech změnilo dispoziční přepříčkováním. Ve výsledku jsou ale tyto změny nerušivé a reversibilní. V interiéru se dochovala řada drobných řemeslných detailů, které zachovávají jeho historizující ráz.

Časové, slohové a autorské určení - 1911 - stavba dle plánů stavitele Zdenka Vodičky; romantický historismus: neogotika, v literatuře zmiňovaná inspirace norimberským patricijským domem, v němž se prolínají prvky pozdní gotiky a renesance. Inspirováno historizující přestavbou hradu Bouzova s využitím stejných řemeslných dílen.

Odůvodnění návrhu:

- kvalitní příklad historizující architektury s vazbou na dobově významnou rozsáhlou přestavbu hradu Bouzov
- významná veřejná budova spojená s historií města (zamýšleným účelem veřejně zde prezentovat sbírky městského muzea; objednavatelem i projektantem byly významné osobnosti města; v současnosti v domě sídlí část Městského úřadu Uničov a objekt je tak zůstává přístupný veřejnosti)
- spojení s důležitou historickou osobností města Uničova Dr. Emilem Millerem

Dům je kvalitním příkladem historismu s řadou zachovaných řemeslných detailů. Způsob velkorysého provedení odpovídá myšlence jeho původního účelu, kdy měl dům sloužit jako sídlo uničovského muzea. Historie, která měla být hlavní náplní objektu, se odrazila v celkovém výrazu domu, kterému dominuje rejstřík neogotických prvků. Emil Miller sáhl po domácím architektovi Zdenko Vodičkovi, který se do roku 1910 podílel na provádění obnovy hradu Bouzov podle návrhu německo-rakouského architekta Georga von Hauberrissera. Vodičkova práce na velké realizaci přestavby hradu se odrazila ve zřejmých citacích na pracích soukromé realizace pro Dr. Millera. Míra shody u řemeslných detailů nabízí teorii, že byly některé úkoly zadávány stejným řemeslným dílnám (klempířské, zámečnické, kamenické), které pracovaly na Bouzově. Zároveň se historie do domu promítá přímým zakomponováním historických předmětů, jako je případ neorenesančních kamen (z konce 19. století) nebo raně barokní mříže (pravděpodobně ještě ze 17. století).

Emil Miller je zároveň významnou historickou osobností města. Ačkoliv nebyl uničovským rodákem, krátce po svém příchodu do města v roce 1880 se významně zapojil do jeho veřejného života. Zasloužil se o založení tzv. Střeleckého muzea (slavnostně otevřené 20. ledna 1900), spravovaného uničovským spolkem C.k. privilegovaného ostrostřeleckého sboru královského města Uničova, v jehož čele od roku 1895 jako předseda Miller stál. Rovněž u počátků druhého muzea, pozdějšího Městského muzea, založeného v roce 1906, se objevil Emil Miller. Byl nejen jeho zakladatelem, ale jeho velkorysým donátorem a dobrovolným správcem. Emil Miller byl povoláním lékař a rovněž v této oblasti se v rámci města zvěčnil důležitým aktem. Městská nemocnice fungovala v Uničově od roku 1853, byl jí vyčleněn dům čp. 53 v sousedství hřbitova a vyznačovala se stísněnými prostory a nedostatečnou péčí. V roce 1897 inicioval Emil Miller zřízení řádné nemocnice s právem veřejnosti a odpovídajícími požadavky soudobé zdravotní péče. Byla pro ni vystavěna nová budova (současná poliklinika), jejíž autorem byl opět Zdenko Vodička. Slavnostní otevření nemocnice se odehrálo 15. 2. 1902 a prvním primářem se stal právě Dr. Emil Miller.

Městský úřad Uničov, odbor výstavby a úřad územního plánování, úsek státní památkové péče, jako příslušný správní orgán památkové péče, ve svém dopise ze dne 5. 2. 2019, č. j. 87/VS/SD/JZa/19, vyjádřil s prohlášením předmětné věci za kulturní památku souhlas, a to s následujícím odůvodněním:

„Millerův dům je umístěn na historickém centrálním náměstí v exponovaném místě, jako nárožní dvoupodlažní objekt s půdním prostorem. Objekt se nachází na území městské památkové zóny Uničov prohlášené vyhláškou MK ČR č. 476/1992 Sb., ze dne 10. 9. 1992, která je evidována pod identifikačním číslem 84598 číslem rejstříku 2190.

Předmětem ochrany kulturně-historických (památkových) hodnot je zachování jejich základních urbanistických a architektonických kvalit tvořených půdorysnou strukturou, parcelací, půdorysnou skladbou zástavby, hmotovou skladbou zástavby, dominantami a kompozičními vztahy jednotlivých prostorů. Důležité chráněné hodnoty tvoří celková hmota staveb - výšková hladina zástavby, tvar a výška hřebenu střech; materiálové řešení, které ovlivňuje celkový vzhled staveb; zachování základních pohledů a průhledů na jednotlivé kulturní památky a jejich skupiny. Mezi chráněné hodnoty dotčené stavby patří kromě základních historických stavebních konstrukcí její hmota i vnější plášť - věrohodná podoba jednotlivých částí stavby.

Městský úřad Uničov, odbor výstavby a úřad územního plánování, jako příslušný orgán podle § 29 odst. 1 a 2 zákona o státní památkové péči, z hlediska zájmů památkové péče doporučuje prohlásit výše uvedený objekt za kulturní památku.“

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče, ve svém vyjádření č.j. KUOK 317/2019 ze dne 7. 1. 2019, prohlášení uvedené věci za kulturní památku doporučil v následujícím odůvodnění:

„Jedná se o významnou veřejnou budovu, spojenou s historií města od roku 1911, která je dnes otevřena veřejnosti jako část Městského úřadu.

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče, oddělení památkové péče doporučuje prohlášení Millerova domu č. p. 36, poz. parc.č. st. 121/2, 121/3, k.ú. Uničov, obec Uničov, okres Olomouc, Olomoucký kraj - za kulturní památku.

Ve smyslu ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, byli o podání návrhu písemně vyrozuměni vlastníci věcí navržených na prohlášení za kulturní památku, a v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, jim bylo umožněno, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřili k podkladům, které Ministerstvo kultury v průběhu řízení shromáždilo. Vlastníci této možnosti nevyužili.

Po vyhodnocení podkladů jednotlivě i ve vzájemné souvislosti dospělo Ministerstvo kultury k závěru, že soubor „Millerův dům č. p. 36 v Uničově“, který se skládá z objektu Millerova domu, č. p. 36 v Uničově na poz. parc. č. st. 121/2, pozemků parc. č. st. 121/2, parc. č. st. 121/3 jejichž nedílnou součástí je oplocení s bránou, vše v k. ú. Uničov, okr. Olomouc, Olomoucký kraj, splňují podmínky ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, pro prohlášení věci za kulturní památku, neboť Ministerstvo kultury dospělo k závěru, že se jedná o velice kvalitní realizaci stavby domu dle plánů stavitele Zdenka Vodičky. Dům nechal postavit pan Dr. Emil Miller, který se významně zapojoval do veřejného života města. Spolupráce Dr. Emila Millera a Zdenka Vodičky dala vzniknout dalším významným objektům města (např. nové budově dnešní polikliniky).

Ministerstvo kultury ve shodě se stanoviskem Národního památkového ústavu v Olomouci konstatuje, že se jedná o objekt postavený v romantizujícím historismu s novogotickými prvky a pochází z roku 1911. Autor se ve své práci zřejmě inspiroval patricijským domem v Norimberku a přestavbou hradu Bouzova, na které se podílel. Domněnka, že při realizaci stavby domu, byly využity stejné řemeslné dílny, jako při přestavbě hradu Bouzova, zůstává pouze v teoretické rovině. Nicméně kvalita těchto detailů svědčí o řemeslné zdatnosti a zkušenosti využitých dílen. Původně měl dům sloužit pro účely městského muzea, kde by mohly být vystavovány jeho sbírky, zřejmě z toho důvodu je zde silná vazba na historii města, která se projevuje např. ve štukovém zdobení fasády v podobě erbů s odkazem na znak města nebo v interiéru domu, kde jsou umístěna kachlová kamna v neorenesančním stylu z poslední čtvrtiny 19. století. Dále se zde nachází mříž oddělující halu a

přízemí ze 17. století, a celá řada dalších hodnotných detailů. Ačkoliv zde městské muzeum nesídlí, dům je částečně přístupný veřejnosti, jelikož jej využívá část Městského úřadu Uničov.

Ministerstvo kultury konstatuje, že se jedná o rohový dům se třemi zdobnými průčelími, sklepy s prostory zastropenými stájovou klenbou, přízemím, patrem a půdním prostorem přizpůsobeným pro potřeby archivu. V průčelí směřujícím do náměstí se uplatňuje vysoký sokl, který pohledově odděluje přízemní část domu. Z vrchu tuto část a patro odděluje kordonová římsa. Na průčelí části patra navazuje trojúhelníkový štít mohutného vikýře. V přízemní části průčelí jsou prolomena dvě totožná široká trojdílná okna s křížovým dělením. V nároží se uplatňuje pilíř, členěný rustikou a zakončený pultovou střechou, která je pokryta zelenou glazovanou krytinou malého formátu. Nad pilířem je situován nárožní arkýř, který se uplatňuje i v průčelí z boční ulice. Arkýř nese mohutná nárožní konzole a jeden krakorec na každém rohu, který je s touto konzolou pohledově spojený. Konzole s krakorci jsou odděleny římsou. V arkýři jsou dohromady prolomena dvě trojdílná okna s křížovým členěním. Každé jedno z nich se uplatňuje v jednom průčelí. Arkýř je zakončen plechovou stanovou střechou. V průčelí do náměstí v linii prvního patra se dále nachází menší okno s křížovým dělením, štuková polorozvinutá blána s nápisem Martha Haus s městským znakem s orlicí a třemi svazky květů lilií, dále se zde nachází sdružené lomené trojdílné okno s gotizující šambránou se suprafenestrou do tvaru lomeného oblouku s motivem čtyřlístů. Oblouk archivoly spočívá na konzolách. Ty navazují na rámování okna opatřené bosáží. Pod kamenným parapetem, kterým jsou opatřena všechna okna, se nachází rozeta s plaménkovou kružbou. Fasádu patra od střechy odděluje římsa s obloučkovým vlysem. Ve štítě průčelí do náměstí se nachází sdružené trojdílné okno, jako většina oken je opatřeno hladkou šambránou. Prostřední okno je vyšší než boční a nad ním se nachází ve štku provedený kolčí štít s polovinou orlice a písmenem F. Štít je zakončen kamennou kytkou a po stranách se nacházejí dva pilíře umístěné na konzolách. V ploše jsou opatřeny rustikou a zakončeny jsou kamenným prvkem křížové střechy. Průčelí boční ulice je členěno do 3 polí. V nároží se uplatňuje pilíř a arkýř již výše popisovaný. V linii patra průčelí boční ulice se dále pohledově uplatňují tři slepé segmentové oblouky, které spočívají na konzolách. Prostřední částí tohoto průčelí dominuje hlavní portál. Kamenný oblouk je umístěn do pravoúhlého štukového portálu s ušima. Profilovaná archivolta je lemovaná bosáží. Pravoúhlý nástavec je ukončený masivní profilovanou římsou. V nástavci se nachází nápis AD 1911. Po bocích se nacházejí dvě niky ve tvaru kříže. Kolem vstupu jsou dvě pravoúhlá okna. Nad vstupem odděluje přízemí od úrovně patra v prostřední a jedné boční části průčelí římsa. V patře jsou prolomena tři okna. Nad nimi jsou čtyři slepé oblouky arkád, které zdánlivě nesou mírně předstupující štít vikýře. Ve štítu se nachází shodné okno, jako je tomu v případě štítu v průčelí do náměstí. V levé části bočního průčelí se nachází druhý arkýř, který nese jediný krakorec. Tento arkýř je oproti prvnímu velice mělký a je vystavěn na půdorysu trojúhelníku. Jeho dvě stěny jsou zdobeny rustikou a jsou v nich prolomena dvě okna ve tvaru kříže. Zakončen je stanovou stříškou. Pod tímto arkýřem se nachází falešný vstup, který je pouze ve spodní části prolomen oknem vedoucím do sklepních prostor objektu. Po stranách je v úrovni nad soklem lemován bosáží s klenákem. Bosáž se nachází i na zkoseném levém nároží, na které opět navazuje pilíř s pultovou střechou se stejnou zelenou glazovanou krytinou, jako je tomu v případě prvního nároží. Na něj navazuje ohrazení pozemku s plotem a bránou usazenou do dvou shodných sloupů, které jsou zakončeny stříškou se stejnou glazovanou krytinou. V dvorním průčelí se nalézá zadní vstup, který je totožný se vstupem předním. V přízemí jsou prolomena tři široká okna s hladkou šambránou, vnitřním trojdílným členěním. Přízemní a patrovou část odděluje kordonová římsa, kterou přerušuje arkýř nesený dvěma krakorci. Zakončen je stanovou střechou. V arkýři jsou prolomena celkem tři okna. Boční jsou úzká a prostřední okno je shodné s okny v přízemí. Totéž okno je prolomeno v patře. Na opačné straně je také široké lomené okno rámované rustikou, která sahá až k římsě. Ve špičce lomení se nachází klenák. Po levé straně okna je prolomeno velmi úzké okno bez šambrány. Nad arkýřem navazuje na průčelí patra stupňovitý štít vikýře se slunečními hodinami. Štítu objektu jsou opatřeny také kotevními závlačemi, které v tomto případě slouží pouze k dekorativním účelům. Plochu mezi okny a oblou korunní římsou přetíná další římsa.

V interiéru se dochovala okna opatřená vitráží s kováním i mnoho dveří s dřevěným ostěním a závěsy. V prvním patře se nachází další hodnotný prvek interiéru. Jedná se o prosklenou stěnu oddělující podestu a halu. Původní dlažbu je možné vidět v přízemí ve vestibulu se schodištěm

a v předsíni u vstupu. Ve vestibulu se také nachází posezení s dřevěným obložením, které je pevnou součástí objektu, s velmi kvalitně provedenou řezbou sedící dívky. Samotné posezení je tvořené dřevěnou lavicí ve tvaru písmene L, která je zabudována do dřevěného obložení. Posezení doplňuje zdobná kovaná mříž ze zřejmě ze 17. stol, která odděluje halu přízemí od schodiště do suterénu. Stropy jsou ploché. V patře se nacházejí již zmiňovaná bílá kachlová kamna s nerezovou mřížkou. Kamna jsou velmi zdobná a jsou zhotovena v neorenesančním stylu. S největší pravděpodobností pocházejí z poslední čtvrtiny 19. století.

Ministerstvo kultury je toho názoru, že soubor „Millerův dům č. p. 36 v Uničově“ je velmi kvalitním příkladem architektury městského domu s výraznými historizujícími architektonickými a řemeslnými prvky z počátku 20. stol. Dům pomáhá dotvářet charakter místa, je jednou z výrazných pohledových dominant Masarykova náměstí, a je spojen také s rozvojem města Uničova a jeho bohatým veřejným životem. Stavba je i dnes přístupná veřejnosti a pro její významné architektonické, urbanistické, umělecké a historické hodnoty je třeba ji památkově chránit. Předmětem památkové ochrany poz. parc. č. st. 121/3, k. ú. Uničov je pouze dobové uliční oplocení.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyli-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání rozkladu). Doručení písemnosti pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručení posledním dnem této lhůty. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na výše uvedenou adresu.

Mgr. Ing. Eva Trejbalová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Rozdělovník:

Město Uničov, Masarykovo nám. 1, 783 91 Uničov

Na vědomí:

NPÚ, GR
NPÚ, ÚOP v Olomouci
Městský úřad Uničov, úsek státní památkové péče
Krajský úřad Olomouckého kraje, úsek státní památkové péče

Příloha č. 1: Fotodokumentace kulturní památky, nedílná součást výroku rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 52269/2019 OPP, ze dne 17. 7. 2019 (5 obr.)

Příloha č. 2: Orientační zakres umístění kulturní památky do kopie katastrální mapy, nedílná součást výroku rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. MK 52269/2019 OPP, ze dne 17.7.2019

Příloha č. 2: Orientační zakres umístění kulturní památky do kopie katastrální mapy souboru „Millerův dům č. p. 36 v Uničově“. Nedílná součást výroku rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 52269/2019 OPP, ze dne 17. 7. 2019

